

[Steen Folke]

men opfordrede mig til at stille dette og de andre spørgsmål skriftligt. Jeg vil da godt stille dem af dem, som med rimelighed kan stilles skriftligt, gennem markedsudvalget, og nogle spørgsmål kan man måske vende tilbage til i et onsdagsspørgsmål. Men oprigtig talt finder jeg det lidt ejendommeligt, at ministeren overhovedet ikke er i stand til at besvare spørgsmål af den art, som jeg stillede.

Et andet spørgsmål var, i hvilke lande der krævedes denne særlige lovgivning om mellemfristede kreditter, og hvorfor. Det havde ministeren heller ikke begreb om, måtte jeg forstå. Han kunne ikke sige et kuk om den sag.

Dernæst var der de mere politiske spørgsmål, om man vil, altså om regeringen finder det acceptabelt, at den danske regering skal spørge de andre EF-lande og EF-Kommissionen om lov til at foretage kursændringer. Det havde ministeren ingen mening om – sådan måtte jeg i hvert fald forstå det – i hvert fald ikke en mening, som folkettinget kunne delagtiggøres i.

Endelig stillede jeg spørgsmålet, om deponering af 20 pct. af de danske valutareserver intet har at gøre med suverænitetsafgivelse. Det har ministeren åbenbart heller ingen mening om. Jeg synes, det er ejendommeligt, og man kan diskutere, hvem der så er mest saglig, når man forsøger en debat på disse punkter og prøver at opstille en række konkrete spørgsmål og ikke får skyggen af svar. Det er meget svært at føre en debat på det grundlag.

Hvis ministeren kun er interesseret i at give svar til EF-tilhængerne, så bliver der ikke megen debat herinde i folketingssalen. Så får vi de oplysninger fra ministerens side, som alle har kunnet læse i forvejen i bilag til det politisk-økonomiske udvalg og i bilag til markedsudvalget. De er fulde af nyttige oplysninger, men så var det jo ikke særlig nødvendigt at holde en debat. Når vi holder en debat, er det i håbet om en lidt mere politisk diskussion. Jeg beklager, at det ikke kunne lade sig gøre i denne omgang, og jeg skal nok vende tilbage til nogle af disse spørgsmål i skriftlig eller mundtlig form.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Over for hr. Ib Christensen må jeg selvfølgelig beklage, at jeg sprogligt, udtryksmæssigt, er kommet til at klunte i det, så jeg altså har generet ham, men jeg har ærlig talt ikke formået i de taler, jeg har hørt i dag eller ved tidligere lejligheder, at finde nogen som helst forskel i det unuancerede sortmaleri af alt, hvad der har med EF at gøre, som kommer fra hr. Ib Christensen og hans parti og fra det kommunistiske parti.

Nu tør jeg slet ikke sige, at det, hr. Ib Christensen sagde om, at det nok efter retsforbundets valutapolitik var sandsynligt, at Danmark måtte devaluere med meget betydelige procenter, er at gå hånd i hånd med Ekstra Bladet og Thorlund Jepsen og hr. Ib Nørlund og sådan nogle, men det er det jo rent faktisk. Hr. Ib Christensen må bemærke, at der altid kommer denne eftersætning: »hvis den nødvendige følgelovgivning gennemføres«. Men det gør den jo ikke i praksis. Derfor er det en meget farlig glidebanevej, hr. Ib Christensen anbefaler.

Hr. Ellemann-Jensens tale både i første og anden omgang lyttede jeg meget indgående til, og jeg må ærlig talt erkende, at jeg kan ikke se, at hr. Ellemann-Jensen har bidraget til at belyse, hvordan man overhovedet inden for det realistisk mulige kunne tænke sig mere fortrinligt udenrigsøkonomisk klima for den politik, som SV-regeringen fører i øjeblikket, end det, vi har i øjeblikket. Man kan glimrende forestille sig på en række punkter med oliepriser og med lånemuligheder og med u-landenes fremmarch o. lign., at det kan blive meget værre, men hvordan i alverden har hr. Ellemann-Jensen fantasi til at forstille sig, at man kan have bedre og blidere udenrigsøkonomiske kår for en politik af den kaliber end de vilkår, regeringen har i øjeblikket?

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Må jeg først sige til hr. Steen Folke, at jeg svarede på en række af de spørgsmål, der kom. Men jeg fik disse 5 spørgsmål stukket ud i en vældig hast, lige før hr. Steen Folke gik ned fra talerstolen. Jeg kunne ikke engang nå at notere dem ned. Det var derfor, jeg valgte at sige, at jeg kunne give et skriftligt svar på dem. Så blev det også mere udybende. Det var ikke, fordi jeg ikke vidste nogen ting om det.